

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szemle-
mérésére vonatkozó köz-
lemény, továbbá előf-
zetések, hirdetések, fel-
szólamlások ide inté-
zendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelet
nem fogadunk el.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”

1886-İK ÉVI

HETEDIK ÉVFOLYAMÁRA.

Lapunk a mai napon megjelenő számával
fennállásának hetedik évfolyamába lépett.

Egész pályafutása és iránya távol volt mind-
ekkoráig minden személyes vagy párt érdektől,
hasábjai nyitva voltak mindenki előtt, a ki a sa-
jótó terén felszólalni s az igazság védelmére kel-
ni ohajtott; ily részrehajlatlan közlőny lesz az
jövőre is s tisztán a közérdeknek akar hasznos
szolgálatot tenni.

Lapunk új évi folyamában eddigi lapbesz-
tásunk szerint folytatni fogjuk

„AZ ÖRÖKÖSNŐK”

című érdekes regényt, s megjegyezzük, hogy az
új előfizetők e regénynek eddig megjelent részét
minden díj nélkül fogják megkapni.

Lapunkat nem kevésbé érdekessé fogja tenni
a tárcában megjelenő hosszabb heszély, a „Csar-
nok”, Hasznos tudnivalók” és „Apró-
ságok” című rovatban megjelenő változatos köz-
lemény, s tekintve azt, hogy lapunk rendszeren fél-
év melléklettel szokott megjelenni minden árfele-
melés nélkül, bátran remélhetjük, hogy városunk
s vidékünk t. közönsége lapunkat jövőre is becses
pártfogásában részesíteni fogja.

Előfizetési feltételek az eddigiek.

Szentés, 1886. jan. 1.

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”
kiadóhivatala.

AZ ÚJÉV KEZDETÉN.

Nemzedékek virágoznak, nemzedékek el-
enyésznek: de az emberiség megmarad, nem
hal el. Halmozódjanak bár évszázadok évszázá-
dokra s évezredek képezzenek: az a hatalom,
mely azokat összeköti és egy nagy titokteljes
egésszé csodálatosan egyesíti, az a hatalom soha
sem lankad el, soha sem kisebbedik. Az idők nagy
gépez te, melybe ezer meg ezer kerék fogózik
s feltartóztatatlanul működik — ez a gépezet nem
a te történeted, oh, ember! nem a te lényeged,
sem értéked. A megbéníthatatlan, a szent, az isteni
mozgató erő, mely mindent hoz tevékenység-
be és életed ad — ez a te utolsó, legmagasabb
célod; ez a te vigasztalásod, üdvöd és világo-
ságod — ott rejlik léted talánya.

Isten, Isten, és nem egyéb mint Isten
nyilatkozik a történetben. — O az a szellem, mely
egykor a vizek felett lebegett, ő az a szellem, mely
ismét lebeg a nemzetek fölött, mely uralkodik és
győzedelmeskedik, mely évezredek óta működik
e földön — e szellemben van a nemzetek törté-
netének kulcsa! Az ember nemzedékével meg-
hal és elenyézik — az emberiség, Isten-
nek halhatatlan képe, melyben az örökkévalóság
szelleme működik s mindannyiszor újra születik,
mint a gyöngéd lombzat tavaszkor — az em-
beriség megmarad és eredetéhez hasonlóan hal-
hatatlan.

Te gyermeke a pornak! Te vagy ama ten-
geri hullám, melyet a vihar korbácsol fel a hab-
zó mélységből, vagy a melyre a nyájas nap avagy
a tiszta hold fényét veti; — de te egy hajszál-

lal sem mehetsz tovább mint az a hullám, em-
bertársaid az ezer hullámhoz hasonlóan nem ér-
hetik el a partot, nem tehetnek semmit annak
akarata nélkül, ki a tengert kezében tartja s ti-
teket, földi uralkodók, ugyan ezen kézzel kor-
mányoz.

Az a te történeted, oh ember; az a te vi-
gasztalásod, te kételkedő; az a te világságod,
oh büleselkedő; az a te itéleted, világhodító és
zsarnok. Az a te jövődölésed, költő; az a te
mindenhatóságod — tehetetlen halandó!

Ismered-e most már rendeltetésedet, por fia
és mégis Isten gyermeke? Ha ismered, hódolj a
halhatatlanságnak, tiszteld és becsüld a halha-
tatlant történetedben, életedben — hódolj az
emberiségnek, de mindenk föltt annak, ki
az emberiségnek éltető erőt ad, Istennek!
Ezzel kezdjed meg az új évet, ennek segélyére
támaszkodjál minden cselekvésednél, ebben biz-
zál, mert ő tartja kezében szegények és gazda-
gok, koldusok és királyok sorsát, tehát a tiedet is.

E várakozással üdvözölje minden ember, min-
den keresztény az új évet, melyt őt és nemzedé-
két egy lépéssel közelebb viszi jövő rendelté-
séhez — ez isteni segédelmet kérjük mi is olvasó
közönségünk minden tettehez, midőn mai napon

boldog új évet kívánunk.

A postatakarék-péztárak.

Az új 1886 ık év első napján hazánkban egy új
intézmény lép életbe t. i. a postatakarék-péztár, mely
nek célja a szegényebb néposztálynak alkalmat nyuj-
tani arra, hogy megtakarított csekélyebb összegeket
gyümlösztethesse, mi által a takarékosági szellem eb-
ren tartatik és gyakorlatilag érvényesítettik.

Kettős indok vezérel minket ezen új intézmény
ismertetésére. Az első és általános indok az, a melyből
a többi hazai lapok is ismertetik ez intézményt, hogy
t. i. a nagy közönség ismerje ezen intézmény teljes szer-
vezetét, mert a mit nem ismer az ember, legyen az a
legjobb is, idegenkedik tőle s e miatt a kitűzött cél
nem érhető el. A másik indok abban áll, hogy váro-
sunkban szintén ez év elején hasonló czéllal, t. i. a
szegényebb néposztálynál nagyon szükséges és fontos ta-
karékosági szellemnek ébrentartására a mult évben
megalakult kölcsönös segélyző szövetkezet fogja meg-
kezdeni működését, s önkéntlenül vethető fel az a
kérdés, melyik felel meg jobban a czélnek s lakossá-
gunk természetes hajlamának, továbbá mily lényeges
különbség van ezen egyet és a postatakarék-péztári
intézmény közt. Ez utóbbi kérdés fejtegetését jövő szá-
munkba tartván fenn, ez alkalommal a postatakarék-
péztár szervezetét akarjuk röviden s lényegében is-
mertetni.

A postatakarék-péztár intézményét az országgyű-
lés az 1885 évi IX-ik t. cikkel alkotta meg, s teendő-
je: a betétösszegeket kezelni és visszafizetéseket pon-
tosan teljesíteni.

A postatakarék-péztár a folyó szükségleteket meg-
haladó takarékbetéteket gyümlösztőleg helyezi el, és
pedig kamatozó magyar állampapirokban és sorsjegyek,
továbbá a miniszterium által kijelölt magyar zálogleve-
lek, vagy az osztrák-magyar bank záloglevelei vásárlá-
sa által.

Ha a gyümlösztőleg elhelyezett betétek jövedel-
meiből azok kamatai, valamint az intézet összes igaz-
gatása és egyéb költségei talán ki nem kerülnek, a posta-
forgalmi penzekből előlegképen fedeztetnek. Ezen elő-
legek, melyet a postatakarék-péztár mérlege felesleget
mutat, kamat nélkül visszatérítendők.

A felfi maradó feltesleg első sorban tartalékalap
képzésére fordítatik, mely egy millió forintban állapít-
tatik meg s az államkincstár tulajdonát képezi, a pos-
tatakarék-péztárt esetleg erő veszteségek fedezésére
szolgál s egy millió forint erejéig mindig kiegészítendő.

A takarékbetétek után három és hat tized száza-
lék fizetetik. Ezen kamatát csak a törvényhozás szál-
líthatja le; fel-melését, valamint a felemeit százalékuak
3.6% ig leendő leszállítását a miniszterium rendelheti el.
A betétek kamatoztatása a betéti napot követő 1-ső,
illetve ugyan azon hó 16-ik napjától kezdődik és a fel-
mondásnak a postatakarék-péztárnál való beérkezését
vagy azonnali visszafizetéseket esetén az ezeket megelő-
ző hó utolsó napjával, illetve ugyanazon hó 15-ik nap-
jával végződik.

A legkisebb elfogadható betétösszeg 50 kr, egy
forinton aluli összegek azonban nem kamatoznak. Minden
év végén az esedékessé vált kamatok a tőkéhez csatol-
tatnak és azzal együtt kamatoztatnak. A betevők részé-
re az első betét alkalmával a posta hivatal által betét-
könyvecske állítatik, ki, melybe az egyes betétek és
visszafizetések, valamint a tőkésített kamatok bejegyez-
tetnek. A további betétek, ugy szintén a visszafizetések
a betét könyv alapján bármelyik postahivatalnál esz-
közölhetők. A betét-könyvecske a betevő névre állítat-
tatik ki, ki személyazonosságát bizonyítani köteles. Be-
tevő lehet mindenki, kiskorúak és gondnokság alatt le-
vők is, ha törvényes képviselőik nem tiltakoznak ellene.

A betétek sem összegre, sem időre nézve megszo-
rítás alá nem esnek ugyan, mindazonáltal minden egyes
betevő kamatozó betéteinek legmagasabb összege 1000
forintban állapítatik meg. Az 1000 forinton felüli betét,
ha a betevő másként nem rendelkezik, értékpapirokban
helyeztetik el a betevő javára.

Ugyanazon egy betevőnek egynél több betét köny-
vecskét szerezni tilos. A ki ezen tilalmat áthágja, az a
második és a többi betét könyvecskére betett összegek
uráni kamatától még azon esetben is elcsik, ha az első
betét könyvecskéje szerinti tőkekövetelése az 1000 forin-
tot el nem érné. A betét-könyvecske átruházása más
személyre az átruházó által a postatakarék-péztárhoz
bejelentendő; minek folytán az engedélyes nevére új
könyvecske állítatik ki.

A postatakarék-péztár minden betevő kívánatára
s részére díj nélkül értékpapirokat vásárol, melyek a
betevőnek vagy megküldetnek, vagy a a postatakarék-
péztárnál díj nélkül letetben megőriztetnek. A letett
értékpapirok kamatait a posta takarékpéztár veszi fel
és mint új takarékbetétet a betevő javára kezeli.

A takarékbetétet írásbeli felmondás alapján fizeti
vissza a postatakarék-péztár és pedig 1—25 forintig ter-
jedő betétet a postahivatal azonnal visszafizet, 25—100
forintnyi betétet 8; 100—500 forintnyit 15, 500 forinton
felüli összeget pedig 30 nap alatt a postatakarék-péztár.
A ki betétjét a visszafizetési határnaptól számított 15
nap alatt fel nem veszi, arra nézve a felmondás megszünt-
nek tekintetik és a felmondott összeg kamatozása újból
kezdődik.

A takarékbetétek adó és illetékmentesek s csak
1000 forintot meghaladó részük foglalható le, s csak
erre szereshető zálog és megtartási jog. Ugyancsak adó-
mentesek a postatakarék-péztár jövedelme, valamint a
takarékbetétek kamatai mindennemű kereseti, jövedelmi,
tőkekamat vagy más későbbben ezek helyett behozandó
adótól. A betéti könyvecskék és mindenféle nyomtatvá-
nyok a betevők részére ingyen szolgáltatnak ki.

A postatakarék-péztár, melynek székhelye Buda-
pest, közvetítő hivatalai gyamant pedig a közlekedési
miniszter által kijelölt 700 m. kir. postahivatal működik,
1886. évi jan. 1-ő napján állítatik fel, a közvetítő hi-
vatalok azonban csak február 1-én kezdik meg műkö-
désüket.

Népesedési statisztika a lefolyt
1885-ik évről.

A szentesi róm. kath. egyház kebelében
az 1885-ik évben született 251 fiú és 292 le-
ány, összesen 543.

Ezek között törvényes 229 fiú, 282 leány,
összesen 511; törvénytelen 22 fiú, 10 leány, ösz-
szesen 32. Halva született 3 fiú, 3 leány (egy tör-
vénytelen) összesen 6. Iker szülött volt négy
esetben.

Meghalt 186 finemű és 174 nőnemű, ösz-
szesen 360.

Az ell. ik között volt özvegy férfi 13, öz-
vegy nő 20, összesen 33; házas férfi 38, házas
nő 34, összesen 72; öt éven alul 102 fiú és 92
leány, összesen 194.

Egybekelt 135 pár, és pedig nőtlen ha-
jadonnal 104 pár; özvegy özvegygyel 13 pár;
özvegy nőtlennel 9 pár; özvegy hajadonnal 9 pár.
A kötött házasságok között 14 pár vegyes há-
zasság.

A szentesi ev. ref. egyház kebelében szül-
letett 315 fiú és 336 nő, összesen 651.

Ezek között törvényes 272 fi, 307 nő, ösz-
szesen 579; törvénytelen 43 fi, 29 nő, ösz-
szesen 72.

Meghalt 242 fi, 281 nő, összesen 523.

Egybekelt 191 pár.

A szentesi ág. ev. egyház kebelében született összesen 18, mind törvényes.

Meghalt összesen 4

Egybekelt összesen 8 pár. Ezek közt egyes házasság kötött 7 párnál.

A szentesi gör. kel. görög egyház kebelében született 8 fiú és 6 leány, összesen 14.

Meghalt 4 fi és 5 nő, összesen 9.

Egybekelt 2 pár.

A szentesi izr. egyház kebelében született 18 fi, 16 leány, összesen 34.

Meghalt 10 fi és 6 nő, összesen 16.

Egybekelt 8 pár.

Mind az öt egyház kebelében született 1260, meghalt 912, egybekelt 344. A szülöttek és meghaltak közti arány 100 : 72.4. Összes szaporodás 348.

Megyei közgyűlés.

Szentes, 1885. dec. 29. és 30-án.

Zombori Rónay Lajos főispán ur ó méltósága a rendkívüli közgyűlést a csekély számban megjelent bizottsági tagok szíves üdvözlése mellett megnyitván, mindenekelőtt a megye közönségét a Tisza miniszterelnök 10 éves jubileumára menesztett tisztelő küldöttség eljárásáról és azon fogadtatásáról értesítette, melylyel az a kormányelnökkel találkozott. A megye közönsége a miniszterelnök rokonszenves választását örömdöntés tudomásul vette. Ezután elnökö főispán ur a közgyűlésnek bejelentette, hogy Csiktorayai Filó Lajos urat megyei tiszteletbeli aljegyzővé kinevezte, mire a kinevezett a hivatalos esküt nyomban letétén, a rendkívüli közgyűlésen részt vett.

A fentebbi előterjesztések után a tárgyszorozati rendhez képest a f. évi november hó 17-én a szentesi első és a csongrádi első és 2-ik választó alkerületben meg-ejtett megyei bizottsági tagsági választásokról szóló választási elnöki jelentése olvastatott fel, mely szerint a szentesi I. alválasztó kerületben ifj. Váradi Lajos, a csongrádi két alválasztó kerületben pedig Sohlya Gyula, illetve Szabó Imre lettek megyei bizottsági tagokká, kik is megbízatásukat 6. éven keresztül fogják viselni. Az említett választások által a megyei bizottsági tagok kebelében esett hiányok kitöltötven, a törvényhatóság gondoskodott arról, hogy a bizottsági tagoknak most már megállapított névjegyzéke — virilisek és választottak — a szokott formában kiállították és a bizottsági tagoknak egy-egy példányban kézbesítették, egy példányban pedig a belügyminiszteriumhoz felterjesztették.

Következett a Pity István megyei levéltárnok elhalálása folytán a megyei központi választmány kebelében üresedésbe jutott tagsági helynek, valamint a két évi megbízatásuknak kitöltése következtében a megyei közigazgatási bizottságból kilépett Szeder János, Ferenc, Halmos József, Szvoboda Ferenc és Szvoboda Gusztáv helyének titkos szavazás útján betöltése, melyről rendbeli választás a főispán ur előterjesztésére időnyel és szempontjából egy cselekménnyel — alként folyt le, hogy mindenik választó külön lapon szavazott, a megyei választmányi és a megyei közigazgatási bizottsági tagokra. A választás eredménye az, hogy a központi választmányi tagokra beadott 35 szavazatlap mindenike Wimmer Károly nevét tartalmazta, kinek is tehát egyhangulag lett megválasztása kijelentetett; ellenben a közigazgatási bizottsági tagokra beadott 37 szavazat lapon Szeder János 36, Sima Ferenc 36, Halmos József 36, Novák József 30, és Szvoboda Ferenc 19 szá-

vazatot nyervén, közigazgatási bizottsági tagokul megválasztották. Ugyancsak a közigazgatási bizottságra — Soós Pál megyei tiszti ügyész akadályoztatása esetére helyettes ügyészül főispán ur ó méltósága Szvoboda Gusztáv köz- és váltóügyvédet nevezte ki, ki is e tisztséget a jelen évben is viselte.

A megyei igazoló választmány, mely a megyei bizottsági tagok választása ellen felmerült panaszok első foku elbírálására van hivatala, — 1886-ik évre ugyan azon tagokból alakították meg, a kik azt a múlt évben képezték, vagyis a közgyűlés által megválasztottak: Sima Ferenc, Nagy Imre, Szeder János, ifj. Bartha János és Hoffer Antal, a főispán ur pedig emököül Fekete Mártont és tagokul Novák Józsefet, id. Temesvári Antalt és Bécsi Sándort nevezte ki.

A megyei szükségletek beszerzésére minden évben kiküldetett szokott bizottság elnököül Balogh Jánost, jegyzőjéül Zolnay Kálmánt, tagjaikul pedig Kádár Henrik, Kókay Pál, Sarkady Nagy Antal, Soós Pál, Lakos Imre és ifj. Pity István helyettes levéltárnok egyhangulag megválasztották.

Az 1885-ik évre engedély mellett termelt dohány beváltásához Csánnya: Piroksa István, Csongrádra: Krepalek Ferenc és Szegedre: Varjassi István megyei bizottsági tagok küldettek ki.

Ezután felvételre a nagyméltóságu magy. kir. belügyminiszteriumak az 1886-ik évre szóló megyei költségvetés előirányzat felhívizsgálása tárgyában kiadott rendelete, melylyel a költségvetés kiadási tételét a miniszterium nevezetes levonásnak vetette alá, jelentül: a 2-od álszámvonó állás javadalmasítását és lakber illetményét teljesen, — ugyszintén az irodai szükségletek és napidíjak kiadási címleteinél jelentékeny összegeket törölt. A megye közönsége a miniszteri rendelet ellenében az 1883: XV. t. c.-ben gyökerező jogához, hogy a törvényben megállapított s az államkincstár által fedezendő 48,700 forint szükségleti összeg keretén belüli közigazgatási, árva- és gyámügyi kiadásait a megye feltétlenül megállapíthatja és bonthatja — ragaszkodást jelentette ki, és a már 1885. évi költségvetési előirányzat irányában elfoglalt ezen álláspontját ezattal is fenntartván: a megye háztartási szükségleteinek a költségvetés értelmében való ellátására hivatalos közgegeti utasította.

A megye közönsége a m. kir. belügyminiszteriumnak rendeletet, melylyel a f. évi október hó 14-én meg-ejtett II-od aljegyzői választás a közbevetett felebbzés ellenére jóváhagyatott, — tudomásul vette.

Mint szintén tudomásul vétetett a belügyminiszteriumnak a pénztári vizsgálat megkönnyítése céljából követendő eljárás tárgyában kiadott körrendelete.

Felvételre továbbá ugyancsak a belügyminiszteriumnak Felgyó községben közjogi helyzetének megállapítása tárgyában kelt intézkedése, — mely a nevezett községnek, a községét alkotó községek és teljes vagyonatlanság okából való megszüntetése iránt, — a megye közönségének a függőben lévő pénzügyi kérdések lebonyolításig nevezett község fenntartására irányuló felirati kéréme megtagadásával már korábban kiadott rendeletét hatályában fenntartja a a tényleg a már jogilag is megszünt község területének valamelyik szomszédos község területébe való bekebelezése, vagy valamely szomszédos községhez való csatolása iránt a szükséges intézkedéseket hagyja meg — a megye közönsége által azon kényszer helyzetnél fogva, hogy a hivatkozott magas rendelet ellen a jogorvoslat igénybe vehetőse ki van zárva, — tudomásul vétetett ugyan — azonban a nevezett községnek a kormány által kimondott ezen megszüntetése következtében a községi árvatárból részint sikkasztás, részint hűtlen kezeléssel folytán elvesztett pénzüsszegek szükségesszerű megtérítésének veszélyeztetése, illetve a megtérítés lehetetlenné tétele tekintetében előálló vagyoni felelősséget a közgyűlés a kormányra hárítja, és kérdést intézni határozta el a bel-

ügyminiszteriumhoz az iránt, hogy a mondott árvatári pénzek megtérítése tekintetében indítandó keresetre nézve, — melynel a községi árvatárnál érdekelt egyének részére ép a belügyminiszter rendeletére a megyei árvatár tartalékulapjából kifizetett összegek iránt a megyei árvapénztár is legkövetlenebbül érdekelve van — ki legyen alperesként, vagy szavatolónként perbe vonandó. Egyéb iránt a szükséges tárgyalás megtartásával Csemegi Antal járási szolgabíró bízott meg.

(Folyt. következik.)

Világfolyása.

Franciaország. Karácsony estén tartatott a francia kamra amaz emlékezetes ülése, melyen végbe ment a szavazás a Tonking ügy s ebben a jelen franc a kormány felett. A vita hevességre nézve még Franciaországban is rendkívüli, a hol a heves, zajos parlamenti jelenetek nem tartoznak a ritkaságok közé. A karácsonyest ezuttal nem a békét jelenté a francia pártok között, hanem a harcot és küzdelmet a végletekig. Az ülésen a heves, szenzációs jelenetek egymást érték, s az est ünnepeisége nem hatott békítőleg a küzdő felekre. A radikálisok s ezeknek vezére Clémenceau, nem riadtak vissza attól, hogy együtt támadjanak a reakcionáriusokkal, s ha a jobb oldalról néhány tag, Freppel püspök példáját követve, általános francia hazafiassági és katolikus szempontból a hitelre nem szavaz, a radikálisok és reakcionáriusok szövetsége könnyen győzhetett volna. Így is a kormány csak négy szavazattal győzött, a mi kínos meglepetést okozhatott, mert sokkal nagyobb többségre számítottak. Ez a kis többség aligha elegendő a kormány fenntartásához, s épp most az elnökválasztás pillanatában, a francia törvényhozásra nehéz válság súlyosodott. A francia elnökválasztás a külföldi események legnevezetesebb mozzanata. Négy elnökjelölt is lett volna, u. m. az eddigi Grévy elnökön kívül Dampiére ten-gernagy, Leroyer a szenátus elnöke és Brisson miniszterelnök, de az új jelöltek nem fogadták el a kisebbségtől eredt jelöltséget, csak Brisson jelöltsége lett volna komolyabb, de ő a jelöltséget azért utasította vissza, mert szerinte a köztársasági párt híveinek mindent kerülniök kell, a mi előidézhetné, hogy a jobboldal komoly befolyást nyerjen az elnökválasztásra; már az első szavazásnál egyetlen jelöltre kell mindnyájoknak szavazniok, hogy az illető magas állásának elfoglalásánál a lehető legnagyobb tekintéllyel ruháztassék föl. Új jelölt felállítása szakadást idézne elő a köztársasági pártban, talán másodszeri szavazás tenne szükségesé és ez által megadná a jobboldalnak azt az alkalmat, melyet megadni neki nem szabad. Valamennyi köztársasági lap, még azok is, melyek titokban vagy nyíltan kétségbe vonták Grévy megválasztását, megelégedésüket fejezik ki a választás eredménye felett. Maga Grévy azt kívánta, hogy az esemény mentül egyszerűbben folyon le. Dolgozott, mint rendesen, semmiféle izgatottságot sem áruult el és az utolsó órában ellene folyamatba tett manőverek daczára megtartotta rendes jó kedvet.

„SZENTESI ÉS VIDÉKEI” TÁRCÁJA.

Nagyravagyó álmok.

— BESZÉLY. —

(Folytatás.)

Mig Pergerné asszony ajkáról ily szavak hangzottak el, Sarolta is érzelmeit követve gyámánnya mellé térdelt. A szerencsétlen asszony a fiatal leány vállára támasztá fejét, ki bal karjával nyakát ölelé át, jobb kezével pedig könnyeit tartóztatta fel. Es mintha Isten a fájdalom és kétségbeesés e pillanatában az özvegynek egy vigasztaló angyalt küldött volna, úgy oszlottak el lassankint a könnyek, a mellette térdelő árvát erősen szívéhez szorítá s midőn fejét később felemelé, arcvonásairól jámbor, Istenben megnyugzó lemondás tükröződött vissza.

Pergerné asszony az ablakhoz lépett s néhány percig merev szemmel nézte a lángtengert. Hallotta a roskadozó gerendák recsegését, a megijedt jóság ordítását, a segélyt nyújtó emberek harsogó kiabálását. Valahányszor oly hang fülehez ért, mely sohaj tört ki kebeléből s ezen sohaj annyi év reményének megsemmisítését jelentette.

Másnap a birtok, a lakóházat kivéve, romhalmazzá képezett. A kis család hallgatag állt a reggelinél, melyhez úgy szólva nem is nyúlt. Komor szomorúság uralkodott, látni lehetett, hogy senki sem sínes kedve a társalgást megkezdeni.

Végre Pergerné asszony szakítá féibe a hallgatást s fűzős fordulva kérdezé: „Fiam, készen vagy-e már a számadással?”

„Készen, édes anyám.”

„Meg tudod-e pontosan mondani, mennyiünk marad még?”

„Legfeljebb 2000 tallér.”

Pergerné asszony elhalaványult.

„A birtok újból felépítése legalább is 20,000 tallérba kerül; alig ötöd része van biztosítva. Ez éjjel az egész évi jövedelem oda van.”

„E szerint tönkrel vagyunk téve?”

„Teljesen, édes anyám. A birtok okvetlenül dőbra kerül.”

„Oh, fiam, mivel érdemeltük meg ezt a csapást?”

„És a szegény asszony két nagy könnyecpett törült le arcáról.”

„Ne essünk kétségbe anyám!” vigasztalá Adolf fia, megfogván s gyöngéden megszorítván anyja kezét. „Készülünk kell az új jövőre. Már is gondolkodtam felőle s tervet készítettem.”

„Van-e némi reményed?”

„Amennyiben magamban bízni tudok.”

„Magadban, fiam? Mit akarsz te ezzel mondani?”

„Az nagyon egyszerű, kedves anyám. Itt nem maradhatunk tovább. Új keresetforrás után kell néznünk s azt első sorban egy nagy városban találhatjuk fel. A fővárosba kell költözködnünk.”

„Hát azután?”

„Azután reméllem, hogy tisztességes fenntartásunkhoz szükséges eszközöket megszerezhetünk. Akarsz-e bennem bízni?”

„Fiam, ismerem akarakteredet és tehetségeidet.”

„Jól van tehát, édes anyám, nem leszünk ajánlat nélküli. A mi Saroltát illeti, nem kívánhatjuk tőle, hogy megossza velünk sorsunkat.”

Ez utóbbi szavakat a fiatal ember szemlesütve és szomorú hangon ejté ki.

Pergerné asszony habozott a válasszal s anyai nyájssággal tekintett az árvára.

Azonban egy pár könnyes szemmel találkozott. Egy darabig halaványság és pirosság váltak fel egymást arcán. Aztán hirtelen felugrott, megölelte az életes matronát s reszkető hangon mondá:

„Nem, önök nem bocsáthatnak el engem oly pillan-

ban, a mikor az első alkalom kínálkozik nekem, hogy talán hasznukra legyek. Hiszen ezerszer mondták nekem, hogy önök szíve az enyém is; legyen tehát, részesítsenek engem is azon szerencsében, hogy megoszthassak velök örömet és bánatot; engedjék meg bebizonyíthatni, hogy az én szeretetem eddig is, azután is őszinte.”

„Kedves, jó gyermek,” viszonozá Pergerné asszony, a szép leány homlokát megsórolván, „ne hullasson könnyeket, azután is együtt maradunk, a bennünket összekötő szép kapocs nem fog ezután sem elszakítani. Ne értse félre fiamat, az ön nyilatkozata folytán ő ép oly nyugodt, amilyen boldog.”

„Talán kételkedik benne, kedves Sarolta?” kérdezé nyájasan Adolf, kinek szelíd tekintete az árvával találkozott, „bizgye el nekem, hogy midőn e kérdés megfejtését öre bízom, egy pillanattig sem kételkedtem, mily választ fog adni. Itt a kezem s ezzel meg legyen bocsátva, ha szavaim könnyeket fakasztottak szép szeméből.”

Sarolta az egyszer reszketve nyújtá kezét a fiatal embernek, tekintete homályos volt még, mindazáltal oly érzelmet áruult el, mely azt mondá a fiatal embernek, mily boldoggá tesz az inént kimondott szavak. Szíve első ízben dobogott nyugtalanul, de ő rajta kívül nem volt arról senkiinek tudomása. A magánosságát kereste most s kínálkozott is a kedvező alkalom, hogy szobájába vonulhasson. Ott üldögélt egy teljes óra hosszáig édes gondolkodásba merülve. Gondolatai a jelenet elhagyáni s az előtte még ismeretlen jövőben bolyongani látszóttak. Mindazáltal képzelődésének szüleményei nem lehetnek sötétek, mert midőn kis szobájából kilépett, szelíd mosoly játszadozott szép szája körül s újra ébredt remények fényes sugara világítá meg sötétkéek szemét.

* * *

(Folyt. köv.)

A kongresszusból félóránként sürgönyöztek neki. Azt hitte, hogy második választás lesz szükséges, de a végeredményben nem kételkedett. Mikor az utolsó sürgönyben arról értesült, hogy megválasztott, e fölött nagy meglepődésének adott kifejezést. Az első, ki Versaillesból az Ellyséesbe jött, Brisson volt; őt követték miniszter-társai és a szenátorok, hogy az elnöknek szerencsét kívánjanak. Csakhamar az idegen kormányok táviratai is érkeztek Grévy arra kérte Brisson, hogy vonja vissza lemondását, de Brisson, ki nagyon elkésere-
dettnek látszik, eddig megmaradt lemondásánál. Freycinet újra meg fogja kísérelni, hogy Brisson maradásra bírja, de ha Brisson megmarad mellette, egy minisztertanács után a köztársaság elnökének át fogják nyújtani a kabinet lemondását. Erre Grévy a kamara és a szenátus elnökeivel tanácskozni fog a politikai helyzet fölött.

Balkáni főlitziget. Hétfőn délután öt óraker a szerb-bolgár harcmezőn a tényleges fegyvernyugvást jogszzerűen megkötött fegyverszünet váltotta föl. A hatalmak katonai képviselői gyorsan megoldották feladatukat. Az eredményt első sorban annak köszönhetik, hogy a hadviselő felek alaposan megunták a háborút. Bulgária hecegett; Szerbia fenyegetőzött ugyan, de tényleg mindegyik egyaránt visszariadt az ellenségeskedések megújításától. A bolgárokat a győzelem éppen úgy kimerítette, mint a szerbeket a vereség s a téli hadjáratához sem kedvök, sem eszközeik nincsenek. Örömmel fogadják tehát a „douce violence“-ot, amelylyel Europa rájuk diktálta a fegyver szünetet. A feltételek különben is méltányosak, s a terület kölcsönös kiürítésének elvén nyugszanak. A feltételek következők:

1. Hogy a béke megkötése végett március 1-ig tartó fegyverszünet köttessék. Ha a béke addig meg nem köttetnék, azon esetben a fegyverszünet meghosszabbítottnak tekintetik; ha azonban a fegyverszünet március elseje után valamelyik fél által megszegtetnék, az ellenségeskedések mekezdése előtt az illető fél tíz napi felmondással tartozik élni.

2. A szerbek dec. 25-ig kötelesek kivonni csapatukat Bulgáriából és viszont a bolgár csapatok dec. 27-ig kötelesek elhagyni Szerbia területét. Az ellenséges csapatok által elhagyott területeket az ellenség kivonulása után öt nap múlva nemzeti csapatok fogják megszállani, míg a közgazgatási hatóságok már a kivonulás napján ismét megkezdik működésüket.

3. A két állam közt elvonuló határ mentén mindkét részről három kilométernyi szélességre terjedő terület semleges területrésznek tekintendő.

4. A szerb és bolgár meghatalmazottak a sebesültek- és foglyokra vonatkozó kérdést egymás közt szabályozni fogják.

5. A békealkudozásokkal megbízott meghatalmazottak haladéktalanul ki fognak neveztetni.

Azonban alig hogy létrejött ezen fegyverszünet, már is a fegyverszünetnek a bolgárok által elkövetett megsértését jelenti a következő beleg-rádi távirat: Egy 500 főből álló bolgár öküentes csapat betört a vranai kerületbe, megszállotta a Jelasnica nevű falut, rabolt és sarcolt. Két szerb század ellenök nyomulván, a betörőket megverte úgy, hogy rendetlen futásban kerestek menedéket, de 150 ember foglyul esett. A szerbek ezután Jalesnicát és a határt megszállották. A 150 rablól a haditörvények szerint fognak elbánni. — Kérdés tehát, lesz-e tartós a fegyverszünet s nem keletkezik-e új bonyodalom, mert csak azután következik a békefeltételek megállapítása.

Értesítés

a „Szentesi kölcsönös segélyző szövetkezet“ részvényesef részére.

Mindazon helybeli polgárok, kik a múlt évben megalakult „Szentesi kölcsönös segélyző szövetkezet“ tagjai és részvényesei, ezennel értesítetnek, hogy ezen szövetkezet a **jövő 1886 évi január 9-én azaz szombati napon** kezdi meg működését s a befizetés az nap **délután 2 órától** kezdődik. A befizetési könyvecske az első befizetésekor fog a részvényeseknek kézbesítettetni. Az első befizetésekor az alapszabály értelmében minden részvényes tartozik beiratási díj címén minden részvény után 40 krt befizetni, mely összeg azonban négy héten át négy részletben is vagyis 10 kr-jával fizethető be.

A szövetkezet helyisége egyelőre a helybeli polgári iparos és gazdasági körben (ösv. Tóth József mézeskalácsosné házában) van elhelyezve.

A bejegyzett tagokon kívül szabadságában áll még mindig bármely önmálló polgárnak ön maga, neje vagy kiskorú gyermekei számára egy vagy több

részvényt váltani, a midőn fentnevezett napon és időben a szövetkezet helyiségében megjelenik s a betétek fizetésére magát kötelezi.

Szentés 1885 dec. 24.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Meghívás.

Mint hogy a szentesi iparos ifjak képző és segélyző egyesületének múlt évi desz. 26-ára összehívott rendes közgyűlése a kellő szamu tagok hiánya miatt nem volt megtartható, a közgyűlés új határnapjánál f. évi jan. 10-ének délutáni 2 órája tüzetik ki, melyre az összes egyleti tagok ezennel meghívotnak. E közgyűlés az alapszabályok értelmében, a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül, határozatképes lesz.

A közgyűlés tárgyai ugyanazok, a melyek az első összehívás alkalmával voltak kitzúve.

Szentés 1886. jan. 1-ső.

BALÁZSOVITS NORBERT
elnök.

HIREK.

— Sok szerencsét és áldást kívánunk lapunk t. olvasóinak az új évben!

— **Esküvő.** F. hó 7-én a földi boldogság rózsáncái, szent házasság kötelékei fűzik egybe városunk s vidékünk egyik jeles képzettségű ügyvédjét, dr. Csató Zsigmond urat és Kiss Ilonka kisasszonyt, ösv. Kiss Pálné urnő igen kedves, csinos és művelt leányát. Az esküvő fenti napon d. e. 11 óraker a helybeli ref. templomban fog végebe menni. Az életpálya ezen új forduló pontján, melyen minden fiatal pár boldogságot óhajt és remél, mi ez utóbbit a legteljesebb mértékben kívánjuk a fiatal párnak.

— **Gerőc Lajos** ref. lelkész ur betegeskedése miatt a karácsonyi ünnepe első napján Pólya Ferenc tanár ur végezte az isteni tiszteletet s igen szépen kidolgozott alkalmoszerű prédikációt erőteljes szónoki hangon mondott. Mint örömmel értesülünk, Gerőc ur végzi már hivatalos teendőit, egészségi állapota javulása folytán.

— **Dal és zeneestély.** A helybeli dal- és zeneegylet m. hó 30-án vagyis tegnapelőtt Elszászter Sándor kávéházi termében minden tekintetben szépen sikerült dal- és zeneestélyt rendezett. A műsor egyike volt a legváltozatosabbaknak. Legérdekesebb pontjai voltak Nagy Ilonka k. a. és Nagy Sándor ur zongorajátéka négykézre és Szabó Elvira k. a. művészi cimbalomjátéka. Hogy játékaik által a közönséget igazán élvezetben részesítették, arról a szünni nem akará taps és kihívás tettek bizonyosságot; különösen pedig Szabó Elvira kisasszonynak a cimbalomjátékban való újabb haladásá lepte meg kellemesen a közönséget. Varga Ferenc ur Arany János „Tetemre hívás“ című költeményét kielégítő sikerrel szavalta, bár kezdetben nem találta bele magát helyzetébe. Szalai Gyárfás, Saling Géza és Capek Vencel kifogástalan precizitással játszották Beethoven Serenade-ját, s hogy e sajátos zenesztílu darab eljátszása által a közönség tetszését nem lehetett fokozni, azt főképp annak tulajdoníthatjuk, mert az a magyar ember zenei érzésétől eltér. A dalárda is derekasan megállta helyét, azért meg is érdemelte azt a szép pártolást, melyben részesült. Bizony csak kellő pártolással buzdíthatjuk a működő tagokat további haladására és — önmagunk gyönyörködésére. Hogy a dalestély vége tánc volt, igen természetes valami, azonban sajnos, hogy nem minden tánc kedvelő hölgynek jutott táncos — mert tudvalevőleg ebben nagy hiányt szenved Szentés város.

— **Gazdatisztibál.** Csak egy fülhegygyel hallottuk, hogy a mágoesi és derekegyházi fiatal gazdatisztek városunkban a hosszú farsangban egy kedélyes zártkörű táncmulatságot rendezni szándékoznak, mit a helybeli intelligencia bizonyosan nagy örömmel vesz tudomásul.

— **Zártkörű táncmulatságot** fog rendezni — mint értesülünk — a helybeli iparos ifjusági egyesület is a farsangban, s habár a farsang hosszú, csak egyet rendez, de az aztán mulatság lesz. Majd ha többet tudunk felőle, azonnal értesítjük róla az illető köröket.

— **Postaközlekedésünk** az időjárás szeszélves váltózása miatt már hetek óta nagyon silány. Érdekes megjegyezni, hogy midőn az ünnepekre városunkba készülő legátus a ref. egyházat értesítette, hogy a karácsonyi ünnepeket megelőző napon kocsit küldjön érte, az általa küldött levél épen az ünnepe előtti napon érkezett Szentésre s csak délután kézbesítettetvén, igen természetes, hogy az egyház nem küldhetett neki kocsit s így a vasuti állomáson nem keveset emádkozhatott a legátus ur, hogy — nincs kocsit. Csak Szentésen tudta meg, miért nem küldte az egyház a kért kocsit.

— **Táncmulatság.** A helybeli első magyar zenekar újév első napján azaz ma este tartja a csizmadia céh ház nagy termében táncvigalmát, 60 kros belépti díj mellett, melyre a mulatni vágyó közönség figyelmét fel hívjuk.

— **Kaszinóknban** régi szokás szerint az elmúlt év utolsó napján az idén is közvacsora volt, a mikor a kaszinó törzsvendégei és tagjai érzékenyen bucsut vettek az ó évtől s bevárták az új évet Bachus serlegével. Most annál szivesebben időzhetnek ott a vendégek, mert a mostani kaszinó jó konyhája és hamisítlan borai a legjobb ajánlat — mit a kaszinó éveken át nélkülözött.

— **Valahára elkészült** a rom. kath. egyházközség 1885 évi költség előirányzata a következő mérleggel: bevetel 14, 575 frt. 97½ kr, kiadás 11,178 frt. 19 kr. Többlet: 3397 frt. 78½ kr. Minden esetre szép eredmény, csak hogy attól lehet tartani, hogy ezen többlet az adóhátralékosok zsebében maradjon, ismerve az egyházi előjárás gyöngye eljárását azokkal szemben.

— **Szerencsétlenség a Csiga-éren.** Dömsödi József helybeli szabómester f. hó 24-én Sasón volt heti vásáron. Hazajövet, délután ugy 4 óra tájban, hogy utját megrövidítse és ne kelljen K. sz. Márton felé kerülni, a Csiga-ér befagyott jegén akart keresztül hajtani; szándékát azonban majd életével fizette meg, mert a lovak alig léptek egyet-kettőt, a jeg iszonyatos robajjal leszakadt alattuk. A kocsi nem vesztvén el lélekjelét, leugrott a szánkóról, s gazdáját csak saját élete kockáztatásával — a jegen hason csuszva — bírta kimenteni az egy öles mélységű vízből. Most segélyért szaladtak a bökényi csárdába, hogy a szegény lovakat is kiszabadítsák a dermedett hidegségű vízből; mire azonban a segély megérkezett, a lovak meg voltak fagyva.

— **A helybeli evang. egyháznak** lapunk egyik minapi számában hozott egyháztanács választására vonatkozólag a helyreigazítás vesszük, hogy a választói jog a lefűzetett 1884-iki egyházi adóhoz van kötve. Az egyháztanács következő tagjainak járt le mandátuma: Abaffy Zsigmond, Bernáth György, Holik Lajos, Kolpaszky János, Kunos József, Mátéffy Ferenc, Sárdy Sámuel, Sulc András, Sulc Lajos, Sulc Mihály és Szreukányi Lajos. A választás a januáriusi hónapban megtartandó közgyűlésen fog megejtetni. Ugyanakkor lesz a gondnok-választás is.

— **Szépe Kálmán** előretörékvő fiatal kereskedő polgártársunk szépen berendezett rőfus kereskedést nyitott a kávéház épületében ugyanazon helyen, hol ezelőtt a Kugler Jusztin kereskedése volt. Ez új tizletet a vevő közönségnek pártfogásába a legmeloegebben ajánljuk.

— **Egyházkerületi gyűlés.** Múlt évi dec. 30-án a helybeli zsidó hitközség tanácstermében a m. kir. vallás és közoktatási miniszter 1924 szamu rendelete folytán az első anyakönyvkertletti gyűlés tartatott volt, melyben a mindszenti község szép számmal volt képviselve. A közgazgatási kiküldött Onody Lajos városi főjegyző volt, kinek eljárása a tanácskozás közben igen tapintatos és dícséretre méltó volt. A tanácskozás az emlitett rendelet 3. §. körül forgott, melynek egyelőre ideiglenesen a gyűlés meg is felelt, hanem nagyon kilátásozott a rosszakarat egyesek védekezésénél az intézkedések ellen, kik nem annyira irzóznak a papi állás betöltésétől, mely most már elodázhatlan, mint attól a néhány adó forint több fizetésétől, mely a miniszteri rendelet értelmében a papi állás betöltése esetében kirotvas után rájuk hárulna.

— **A helybeli rom. kath. egyháztanács** decz. hó 27-én tartotta rendes havi gyűlését. E gyűlésen Temesváry Antal világi elnök elnökölt, és pedig e minőségben utolszor, mert a tárgysorozat rendjéhez képest több rendbeli bejelentések és kérvények olintézése után 7 évig viselt elnöki állásáról, — hivatkozva sokféle elfoglaltsága és teendőire, általános sajnálatra — megmáshíthatlanul lemondott s helyét Aradi Kálmán egyháztanácsagnak engedé át, kinek h. elnöksége alatt határozatba vétetett, hogy Temesváry Antal főgondnok úrnak 7 éven át fíradhatlan kitarása, eredményes működéseért jegyzőkönyvi köszönet szavattassék s eme köszönet egy öt tagu küldöttség által kézbesítették. — Egyidejűleg a világi új elnök-választó rendkivűli egyházgyűlés 1886 évi január hó 3-ára határozatott összehívotni s e gyűlés vezetésére főt. Ulár István kértetik meg, Ugyanezen rendkivűli gyűlésen fog megválasztatni Kenyeres János lemondása folytán az algondnok is.

— **Békési Gyula** kir. tanácsos, a debreczeni tanterület főigazgatója f. hó 10-én városunkba érkezik és a következő két napot intézetünk körében fogja töltetni. Reméljük, hogy az intézet ügyeit rendben fogja találni s a tanári kar működésével meg lesz elégedve. Ez lesz a főigazgató első hivatalos látogatása.

— **A 43-as népkör** f. hó 26-án, karácsony másodnapján a csizmadia ipartársulat nagy termében táncvigalmat rendezett, mely minden tekintetben igen fenyelesen sikerült. A bál tiszta jövedelme 136 ft volt.

— **Arlejtés** tartatott m. hó 28-án a városháza tanácstermében Szentés város tulajdonához tartozó Tisza és Körös folyókban gyakorolható halászati jog kiadása iránt. A jogot 1886—1891. évekre Sima Ferenc szakaszlgazgató nyerte el 460 frtért.

— **Megfagytak.** A szegények ellensége, a tél egy-
róse szedi áldozatait. A fényes, fehér takaró, melylyel a természet a földet betagartatja, halotti leplevé válik ez évben igen sok embernek. Nálunk is a múlt héten karácsony éjjelén, megfagytott a Mucsiháton egy „rongyos“ istálló jászolában Dancsó János helybeli lakos 9 éves fia, Péter. Reggel megdermedett állapotban, eszméletlenül találták s bevitték a szobába, hol alig pár óra múlva meghalt. Szerdán reggel 5 óraker I. t. 578 sz. a. ház előtt pedig Tóth Ferencz 50 éves helybeli cipész találták megfagyva.

— **Egy csendőr öngyilkossága.** Schmalgruber kornenburgi (ausztriai) csendőr öngyilkosságot követett el. Schmalgruber általán kedvelt egyéniség volt és elszólátat mindig pontosan teljesítette. Még is azt hiszik, hogy tudtán kívül némely ügyeket elhanyagolt s a becsületére féltékeny férfit ez kergette az öngyilkosságba. Legutóbb Bécsbe kellett volna rapportra megjelenie, mert az elfogatások fölöl könyvét nem vezetett, s az előirt gyakorlatokat se vitte véghez legényiségével. Schmalgruber azzal védekezett, hogy mindkettőben túlfoglaltsága akadályozta meg, s azt hitte, hogy Bécsben sikerülni fog tisztázni magát. Az öngyilkosságot félelemből követte el ugyanaz napon, melyben Bécsbe kellett volna utaznia.

E rovatunk folytatása a mellékletben.

Nyilttér.

(E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

10. Felkarolva a nagy közönség kegye által,

ma már legkedveltebb háziszerré lett a kellemesen s jó-tékonyan ható Brandt R. gyógyszerész-fele svájci labdac. A ki székrekedésben, vértelülésben, fejfájásban, gyomor bajban stb. szenved, jobbat nem is tehet, mint ha egy kísérlettel meggyőződést szerez e labdacok kitűnő hatásáról. Minden valódi dobozon (a gyógy-szertárakban 70 kr. kapható) cégjegyzül: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

VERSENY

a lópokróc-szédelgessel szemben!

a 87 év óta fennálló

TAKARÓ és POKRÓCZGYAR

azelőtt

Lichtenauer's Wwe. & Söhne

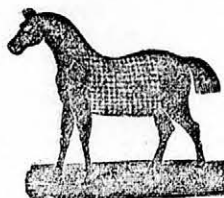
ezége Föld bécsi raktárából

LÓTAKARÓKAT

190 cm. hossz. 130 cm.

szélességet elszakíthatlan minőségűeket, sőtét alapszínben, élénk színi szélekkel,

árnyját 1 fnt 60 kron



csomagolást is beleértve.

Csak a tömeges gyártás és óriási készletnél fogva vagyunk abban a helyzetben, ezeket a lópokrócokat ebben a rendkívül nagyszámúban és ebben a kitűnő minőségben ilyen kedvező áron eladni.

Száz meg száz koszonó level áll bárkinek is rendelkezésére.

A szerküldés utánvétellel történik. A nem tetsző darabok minden akadály nélkül visszavetnek.

A címre pontosan kell ügyelni!

Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage:
Wien, I., Rotheenthurmstrasse 14.

Hirdetés.

Alulírott, mint néhai Árvai Sándor ismeretlen nevű és tartózkodású örökösei részére bíróilag kinevezett ügygondnok közhírré teszi, hogy a néh. Árvai Sándor hagyatékához tartozó s a szentesi 2122 jgzkönyvben 3491 hrsz 2 katasztrális holdnyi nagyhegyi szőlő a szegedi t. kir. törvényszék-20627/85 sz. végzése folytán a később majd közötteendő határidőben nyilvános árverésen eladatni fog. Azon esetben, ha a fent körülírt szőlő területet 200—250 [] öles részletekben többen házhelynek megvenni szándékoznak, az árverés ily parcellánként fog megtartatni; felhívom azért mindazokat, kik a fenti területhől házhelyet venni óhajtának, hogy ezen szándékaikat nálam 1886 évi január hó 15-ik napjáig jelentsék be.

Szentes 1885. dec. 29.

Dr. Csató Zsigmond
ügyvéd.

A LEGJOBB
CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.

Utánzástól óvakodjunk!

Ezt a papirost legjobban ajánlják:
Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann
vegytantanárok a bécsi egyetemen, még pedig
kitűnő minősége, kiváló tisztasága miatt és
mivel az egészségre nézve ártalmatlan anyagot
nem tartalmaz.



PAQ-SIMILE DE L'ÉTOILETTÉ 17, rue Sévigné, à PARIS

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém e nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint helyben a piactéren, nagy vendéglő épület sarkán, egy a mai kor kívánalmainak megfelelő

RÓFŐS ÜZLETET

nyitottam,

hol is minden e szakmában vágó cikkek igen olcsó árért szerzethetők be.

Midőn erre a nagyérdemű közönség figyelmét fölhívni bátorkodom, egyttal biztosítom arról, hogy kívánalmaiknak mindenkor készségesen fogok megfelelni.

Magamat a nagyérdemű közönség pártfogásába ajánlván maradok

Szentes, 1886. január hó

mely tisztelettel

Szépe Kálmán.

Eladó butorok.

Alulírott két ágy, két schiffon, egy gyermekágy és egy muzsikáló óra jutányos áron eladó.

Csillag Armin.

arany- és ezüstműves.

3044

tk. 885 szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Zsoldos Ferencz szentesi lakos végrehajtónak Albertényi Antal és neje H. Szabó Mária végrehajtást szenvedő elleni 392 fnt 81 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírószék területén levő Szentes városában I só tized 35 szám alatt fekvő alperesek közös tulajdonát képező, a szentesi 4453 számú telekjegyző könyvben 36 hrszám alatt felvevett 503 [] öf ulvarterű. 2000 fnt becsértékű házra az árverést 2000 forintban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi január hó 14-ik napján délelőtt 9 órakor az alulírt telekkönyvi-hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis ehhez képest 200 forintot készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a hánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Szentesen 1885 évi szeptember hó 10 ik napján.
A szentesi királyi járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

Farkas Gedeon
kir. járásbíró

Leghasznosabb újévi ajándék.

Sompácsi Díszkötésű könyvek
és

A CSONGRÁDMEGYEI NAGY KÉPES NAPTÁR,

mely az időjárás, hasznos olvasmányt, az országos vásárokat pontos áttekintését nyújtja s a mi tő: helyi készítésű mű.

Ára csak negyven (40) krajcár.

Kapható a kiadó tulajdonos Stark Nándor könyv- és papirkereskedésében, a főtéren, a megyeházzal szemben.



A legjobb és legszebb
HARMONIKÁK

és mindenféle
ZENE-ESZKÖZÖK

kaphatók csakis
TRIMMEL N. JÁNOSNÁL

BÉCSBEN

VII. Császárt 74. szám.



Árjegyzékek harmonikákról vagy zeneszerekről
ingyen és bérmentve.

KÖLCSÖN 6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, ugymint: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő és hivatalnok, kaphat bőzbenjöttem utján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 forinttól 1000 forintig 50 hó alatt posta-utalvány útján visszafizetendő 6%-os személy hitelkölcsönt. Minden 100 forintos kölcsönösszeg havi 2 frtos betéttel törleszthető.

5%-os BANK-KÖLCSÖN

közvetítették 2000 forinttól kezdve egy millióig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2%, vagy 40 évre 1% tőketörlesztéssel. — HÁZIKÖLCSÖNNEL az előírt becselési költség előre letendő.

Nyers termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak eladás, esetleg előleg beszerzése végett. Ügynökök tisztességes provisió mellett működésre felkértenek. — Válasz- és portókötség fejében 30 krajcár levélbélyegben kértetik, e díj nélkül válasz nem adatik.

Pollák János,

bizományi és ügynöki irodája Budapestben, VII. Csömöri út 3. szám.

— Egy aggastyán szerelmi kalandja. Egy 70 éves halottkémnek ezeltől hat héttel halt meg a felesége. Sok sűrű könyvet hullatott a hűséges hitvesért, kinek oldala mellett annyira megkedvelte és megszokta a házasság élet örömeit, hogy csak épen egy hétig tudott elleni nélkülölk. Egy hét és egy nap múlva már észbe jutott az a bibliai mondás, hogy: „nem jó az embernek egyedül lenni.” A „véletlen” is a kezére játszott. Egy karcu, magas nővel ismerkedett meg, aki bár egy kissé csontos volt, de fiatal, és oly kacéran mosolygott rá, hogy a megszuorodott szívű özvegy még az nap megkérte a kezét. A nő szerényen sőtölte le szemeit s alig hallhatóan rebegte el az „igen” szócskát, s beleegyezett abba is, hogy az eljegyzési lakomat este egy vendéglőben tartsák meg. A vendéglőben egy hosszú asztalnál foglaltak helyet, melynél már vidám társaság ült. A jegyesek is csakhamar neki melegedtek s a boldog vőlegény gyönyörködve nézte, mily hatalmas étvágya van matkájának s mennyire győzi az italt. Az asztalnál ülőkkel csakhamar ismeretséget kötöttek s azóta csaknem naponként találkoztak a vendéglői hosszú asztalnál. A halottkém vacsora után rendesen haza kísérte a jegyesét, de csak a kapuig, hol forró csókok váltása után elváltak egymástól. Ez így tartott körülbelül négy hétig s az özvegy már nagyon türelmetlenkedett. A napokban fölhevítették őt a városárára, s az egyik előjáró így szól hozzá: „Hát nem vette észre, hogy öt négy hét óta bolondú tartják? Hisz’ az ön menyasszonya — férfi!” A 70 éves házasulandó szegyenkezve sompolygott haza s bánatosan viseli tovább az özvegyi ányuit.

— A kolera báburcolása ellen az osztrák kormány elrendelte Olaszország és Ausztria közt a közvetlen személyforgalomnak beszüntetését, az olaszországból jövő utasoknak orvosrendőri megvizsgálását és podgyászait fertőtlenítését.

— A rejtélyes hölgy. Szegeden a mult nyáron nem kis feltűnést keltett egy fiatal hölgy szépsége, előkelő élet módja, gazdag és izléses ruházkodása és az által, hogy senkivel sem kötött közelebről ismeretséget. Az utcán, a színházban s más nyilvános helyeken gyakran lehetett őtet látni, s ilyenkor mindig sok szem irányult feleje. Találgatták, ki lehet s honnet veszi a pénzt? Útjárta is abban állapotok meg, hogy leginkább hasonlított egy parisi grósszethez, kinek valami bankárja van. A napokban végre a rejtély meg lett oldva. Egy golyó esett ki a kezéből. Ugyanis nemrég Eszéken egy fiatal ember lökte magát agyon, ki Batávia konzulának volt a özvegye, de halála után kitűnt, hogy Weichheimer tábornok utasát, s a városbírói rendőrség, mint hírhedt szegedi rejtélyes. Emlék a fiatal embernél sok illusztrált levelet találtak, melyeknek forja nem más, mint a rejtélyes szegedi hölgy, a ki egy szegedi kovácsmesternek leánya. Az elegáns dáma, ki úgy látszik parisi nevelésben részesült, sokszor elrobogott fényes fogat

val a mellett az egy lovas kordé mellett, melyen atyja jár be Szegedre az algódi uradalomról. Atyja nem ismert rá, ő meg nem akart atyjára ismeri. Mithogy az ősszel a focskékkel együtt a hölgyecske is eltűnt, most a szegedi rendőrség közölte, hogy némi felvilágosítást kaphasson tőle a „batáviai konzul”-ra vonatkozólag.

— Megtalált 3 millió. Mult év elején a kanári szigetek közelében elsüllyedt a „XII. Alfonso” nevű spanyol hajó. A hajón 3 millió frank volt. A hajó tulajdonosai Lambertó híres búvárt szerződtettek a kincs kihalászására. A búvár hozzá látott a merész vállalatához s a napokban sikerült neki a hajó kamaráját, mely 46 méternyre fektött a tenger alatt, dynamittal szétrobbantani, s így fért hozzá az aranyakkal telt ládához.

— Korcsmázó iskolás gyermekek. A postmegegyi tanfelügyelő több községben azt a felfedezést tette, hogy 7—8 éves iskolás gyermekek részt vesznek nyilvános korcsmai mulatózásokban, ott boroznak, pipáznak s még garázdálkodnak is.

— Egy 500 forintos nyúl. B-Ggyulán a mult héten egy dobozi asszony a békésmegyei takarékpénztárban elhelyezett pénzt 500 forintot kivette, a pénzt zsebkendőjébe kötötte, s így gyalog. Dobozra utnak indult. Utközben a dobozi erdőben egy megsebzett nyulat pillantott meg, melyet az asszony úzóbe vett, és sikerült neki ezt meg is fogni. A nő a nyulnak két hátsó lábát zsebkendőjével megkötötte, s téli köpenye alá rejtette. A nyul azonban örzőjének kezét, hogy, hogy nem, megharapta, mire az asszony ezt gyorsan a földre dobta, s a nyúl kötelekéből egyik lábát kiszabadítva gyors ügetésnek eredt, magával vivé az asszony 500 forinttal terhelt zsebkendőjét is. Szegény nő futott utánna, de végre is nyomot vesztve, úgy az 500 forintot, mint a nyulat elpusztázta. Községében aztán panaszt emelt a nyúl ellen, de eddig eredménytelenül.

— Köteles Mihály kártalanítása. Az igazságügy-miniszterium végre utványozta a szegedi adóhivatalhoz a Köteles Mihálynak 9 évi ártatlan szenvedéséért megszavazott kártalanítási összeget. Köteles Mihály volt védője, Wiesinger Károly makói ügyvéd társaságában jelentkezett a bíróságnál a pénz átvétele végett. A kártalanítási összeg csak 1600 frt s nem — mint a lapok írták — 2800 frt.

— Az ellopott halott. A Miskolchoz közel fekvő Hernád-Németi községből a napokban egy parasztember kocszított valahova s magával vitte fiát is. Dermesztő hideg idő volt, s a fiu vékonykán volt felöltözve. Egyre nyögött és panaszkodott, hogy fázik. „Maradtál volna odahaza!” feleltette a gyöngéd apa s szorosabban huzta saját magán a gubát. Egyszer csak a fiu föl hagyott a panasszal s akkor sem moudta, hogy fázik, mikor apja kérdezte; szóval — megvette a hideg, meg fagyott. Az öreg erről meggyőződés, nem sajnálta a fáradságot, előkeresett egy zsákot, fiát beledugta s a

kasba fektette. Aztán hajtott tovább egész az ongai kocsmaig. Ott már nagyon kiszáradhatott a torka a szive keserűségétől, mert jónak látta betérni egy kis buoszlótóra. Mikor utját folytatni akarta, nagy meglepetésére vette észre, hogy a zsák, melyben a holttest volt, eltűnt. Hát bizony azt ellopta valaki etelenud helyett. „No jól van! — gondolta magában a paraszt, legalább nem kell fizetni a papnak, meg a kántornak, meg a sírásónak, és sietve hajtott hazafelé. Az anyjuk értesülvén fia szomorú sorsáról, legalább holttestet szeretne volna látni. De hát biz azt ellopták, s még csak nem is sejtik, hogy hol lehet.

— Hölgyek figyelmébe. Egy csillagjós az égi jelekből megjövendölte, hogy az 1886-dik évben kötéendő házasságok szerfelett boldogok és áldottak lesznek; azért a ki teheti, ne mulassza el a farsangou férjhez menni.

— Petroleum források Marmarosban. Körösmezőn, a tiszta völgyében, hol már régibb idő óta kutattak kőolaj-forrásokat, a napokban végre dus petroleum forrásra akadtak. Egyik forrás anyui kőolajat hozott fölszínre, hogy a vállalkozók öröme és a lakosság reménye határtalan. Az új forrás kétszáz embert foglalkoztat naponként, a mi a vidék szegény embereinek nagy áldás, mert elég pénzt szerezhelnek.

— A levelező közönség figyelmébe. Utóbbi időben az a szokás terjedt el, hogy a közönség a levelein a levélbélyeget a pecsét helyére illeszti, azt hívé, hogy így a levél utközben a roszhiszemű felbontástól meg van óva. Ez a feltevés téves, mert épen az ily levélen a levéljegy ovatos leszedése után az annak helyén történet felbontás nyomait az ujból ráragasztott levélbélyeg még el is takarja. Míg tehát ez a szokás a közönségre nézve semmi haszonnal sem jár, addig a postai kezelést, kivált a nagyobb forgalmu helyeken, tetemesen megnehezíti és föltartóztatja. És igen gyakran előfordul, hogy a levélcím oldalán nem lévén bélyegjegy, az utközti postahivataloknál portóval terhelhetik, mi a külföldi forgalomban sok zavart okoz. A közlekedési miniszterium tehát hirdetményileg kéri fel a közönséget, hogy a fennálló postai szabályokhoz képest a levélbélyeget mindig a címmel felső jobb sarkán alkalmazza. Figyelmezteti továbbá a miniszterium a közönséget arra is, hogy egyszerű vagy ajánlott levelekben pénzt ne küldjön, miután elveszés esetén kárpótlásra nem számíthat, ellenben az ócsa postautalvány minden eshetőség ellen biztosít.

Irodalom.

Eredeti regény-és elbeszélő irodalmunk körül. nagyobb érdemeket nem szerzett magának vállalat, mint a „Gond-
dzó” szépirodalmi hetilap, mely öt negyed évi fennállása alatt a magyar regények és beszélek egész tárházát nyitotta meg a művelt olvasó közönség előtt. Előttünk fekvő 9—14. számaiban három eredeti regény folytatódik: egy történeti Abonyi Lajos-

tól („Az utolsó kurnevillág“), egy Benickiné Bajza Lenkától („A vér hatalma“) és egy társadalmi Vértsey Arnold-tól („Csiricsirý Bertalan úr ő méltósága“). Ezeket kívül Belót Adolphe-uk egy fölötté érdekfeszítõ regénye „A kigyó“) jelent meg benne. A kisebb elbeszélések fagotatott seregébõl kiemeljük a lap fõmunkatárának, Tolnai Lajosnak „Mikor fútyuljon a férj“ életképét, melyben az újabb magyar elbeszélésnek ez úttörõje a jellemekbõl merített kitünõ humorral rajzolja a léha férjet és a hûtlen feleséget. Nem kisebb élvezettel olvastuk „A házasságszerzés“ és „A mi atyánk“ címû humoros és satirikus dolgozatait. — Megjegyzést szerzett olvasóink jeles lyrai költõk Endrõdli Sándor egy satirájával prózában („A vértanu“), melyben málre hatoló guyyak leplezi le egy Kossuth Lajos természetes fiaként szereplõ egyén õzelmeit. — Mikszáth Kálmán folytatja kedves rajzait „A képviselõház karzatá-ól.“ — Margitay Dezsõ „A fátyal“ címû beszélykejében finom és elevensége által megragadó elõadással rajzol humoros képet a „erdõlõ leányvilágból. — Dr. Sziklay János eibe-zelése („A postás kisasszony regénye“) megható tárgya és realizisták színezete által kell figyelmet. — A nõ-írókat bájos kisebb rajzokkal képviselik Sikor Margit („A villám“) és Ferency Jolánta („Ragyás Terka“): — A lyrai költõk közül Benedek Aladár Longfelow egy szép költeményének fordításával, Revicky Gyula egy erõs hangulatú világbáratos dallal szerepel; Incédy László a szenvedély hangján szólal, a fiatalabb nemzedék pedig Palágyi Lajos és Szomory Károly írók képviselik. Rendkívül gazdag és válogatott tartalma által a „Gondázó“ a müvelt olvasóközönség kedvence lapjává lett. Ajánljuk e kitünõ vállalatot, mely olcsóság tekintetében is egyedül áll (elõfizetési ára negyedévenként 1 ftt. 50 kr.) különösen most, mert újévkor az elõfizetés legalkalmasabban eszközölhetõ. A kiadó mindenkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóványzámmal, ki e végett levelezõ lapon a „Gondázó“ kiadó-hivatalához (Budapesten, Dob-utca, 14.szám) fordul.

HASZNOS TUDNIVALÓ.

A gyümölcsfák trágyázására egy német gazda igen elnics eljárást követ, mely a gyümölcsödsnek minden évben jó termést biztosít. Én „ugymond, a fa törzsétõl egy méternyre egy ásónyomnyi széles és ugyanoly mély árkot ások és a hiányzó földet jó-féle komposttal helyettesítem. Ezen árkok külsõ szélén hasonló árkot ások a következõ harmadik évben és ezt szinte kompostal töltöm meg. Minden újabb árokgyúrú készítésével a harmadik évre várok, mert különbben a fák a termést könnyen lerughatnak. Az egész eljárás õsz végén vagy tavasz elején végezendõ, mikor a gazda ugyanis semmiféle hasznosabb foglalkozást nem lel. A kompostgyúrúben rendkívül nagy számmal képzõdnek apró gyökrostok, melyek a fát igen dusan táplálják. Az én kertem mellett a templomba járó parasztok mindig megállanak és bámulják annak minden évben biztos gazdag termését. A kompost-gyúrúak rakását addig folytatom, a míg a fa koronájának széléig nem érek. Ekkor aztután újra kezdem az eljárást, a mi természetesen sok időbe kerül.

Szeme hullott idegen testek eltávolítása vélsze-

ben eszközölhetõ egy vagy két lenmagnak a szemhéjak alá dugása által. A magnak a szem nedvessége által feloldott nyákja az idegen anyagot körülburkolja, mire ez könnyen kimosható.

CSARNOK.

RÓZA.

(Vége.)

Pista barátom! kiáltá kevés idő multán mély megindulással, midõn könyezve szívéhez szorítá. Így csalog nem beszélhet, ily beszéd csak az igazi becsületeseibertõl jöhet.

Köszönöm barátom, hogy bátorságot vett igazságtalan eljárásomért felvilágosítani, melyet én vak düh közepette követtem el; most vége szenvedésomnak és új szerence mosolyog felém. Oh Róza! jól tudom, hogy a férfi megszégyenithetett volna, de meg nem csulhatott volna.

Legyen a hála Istené! kiáltá Pista, midõn ismételtelen megölelé a megtérõ hûnõt. Végre is az igazság gyõz! Most siessen vissza birtokára, tegye nejét ismét szerencsésé!

És ön barátom mit akar kezdeni? — Igen! kell, hogy tanuja legyen szerencsémnek, melyet az õn keze által ismételtelen megtáitlam.

Pista beleegyezett a hazakísérésbe, a mint az úrra keltek, elbeszélte Lajos, mint érez és fogja magát ezután Róza irányában viselni.

Végre megérkeztek a városba s ismét, hol Lajos Róza érzelmeit feldulta, egy órai pihenés után folytaták a falu felé az utat. Pista változó kedélyhangulattal kísérte barátját, arra gondolva: minõ hatást fog a váratlanul visszatérõ férj majd a nõnél okozni.

Midõn a nap alászállani készült, a faluba értek. A templom mellett elmenve — régi szokás szerint a temetõ közepén áll — feltűnt nekik az egész frissen behantolt sírnál imádkozó pap és nép. Eme jelenet láttára fájdalmas gondolat húzódtát Pista lelken.

Lajos kínos nyugtalansággal kérdezett meg egy embert, hogy mi történik itt?

Oh! mondá az egyszerű földmives, mi a sírnál jó úrnõnkért imádkozunk, ki ezeltõl egy héttel halt meg; õ nagyon jó asszony volt, mindenkin segített. A szerencsétlenség és nehéz fájdalom megtörték jámbor szívét, mivel hitves igazságtalan szerelemföltésért magától eltaszította.

Lajos az egyszerű ember beszédének csak felét hallotta, a fájdalomtól lesujtva elájult. A jó emberek azonnal segélyre siettek. Lajos, midõn magához tért, azon ágyon találta magát, melyben Róza a vallásos érzelmeikkel elfogultat kiadá lelkét. Leadvay a baj okát õnmagában találta, kesereit barátja vigasztalása dacára.

A sors intézkedett. Róza az éghen találta fel a békét, a háborítian szeretetet. A szegények sokáig áldották jóségéért, de képe lassankint elmosólván lelkük-

ben, elfeledték azok is; csak Lajos szívében élt emléke a halálig, ki még késõ agg korában is naponként ement a megboldogult sírjához imádkozni.

B. S.

A P R Ó S Á G.

Azok a gyermekek. A nagybácsi szõrnyen kényes orrára, mely a természet különös zeszevényét logva pirosas fényben dereng. Képzeltetni megáitközösdét, mikor a kis Toto ezt a megjegyzést teszi:

„Nézd csak mama! A nagybácsi nem úgy tesz, mint te. Te az ajkadra kened a pirosítót, õ pedig az orrára!“

* * *

Kurta végrendelet. Egy jóles, de szegény angol regényíró a következõ lakonikus végrendeletet írta: Semmim sincs, ennek nagy részét hitelezõimnek, a többit pedig a szegényeknek hagyom!

* * *

Jutalom a hû elõfizetõk számára. Nálunk is akadnak néha lapok, melyek elõfizetõiket külön „jutalmak“-ban részesítik. Franciaországban ez megszokott dolog.

A napokban egy párisi urnõ kijön a konyhába s a szakácsnõt egy természetes dragonyos társaságában leli.

— Mit jelentsen ez, Márta? kérdi szigorú hangon az urnõ.

— Kérem, asszonyom, én egy katonai lapra fizetem elõ s ime a „jutalom“, melyet kaptam.

* * *

Gyõngéd visszaemlékezés. Egy fiatal özvegy barátinõje látogatását fogadja.

— Milyen szép majmocskája van! Nem adná nekem el?

— Sajnos, nem tehetem. Boldogult férjemre emlékeztet. (Hogy t. i. az õ ajándéka volt.)

* * *

Kapitány az õrmesterhez: „Õrmester, azal az õt ujonccal, kit õnlöz beosztottam, keményen bánjon ám! Ne legyen túlságosan engedékeny velük szemben, mert a fickók buták és semmirekellõk! Ismerem ezt a fajtát, magam is arról a vidékrõl való vagyok!“

* * *

Jogos méltatlankodás. B. kisasszony, a Gaité-színház tagja, egy este ágyában fekvé olvas és feldönti a lámpát. A paplan ágny kezd, mire B. kisasszony segítségért kiált. Jó szerencsére egy szomszédnõ berohan s elfojtja a tüzet.

B. kisasszony méltatlankodva:

„Ez már csakugyan botrány! Van egy szakácsném és két szobaleányom s egynek sincs tüzoltója vagy katonája!“